

HATÁRTALANUL!

Tanulmányi kirándulás hetedikeseknek

Az Emberi Erőforrások Minisztériuma megbízásából az Emberi Erőforrás Támogatáskezelő a Határtalanul! program keretében nyílt pályázatot hirdetett a külföldi magyarsággal kapcsolatos ismeretek bővülésének elősegítésére.

A pályázat célja a magyarországi köznevelési intézményben nappali rendszerű oktatásban részesülő, 7. évfolyamon tanuló diákok Románia, Szlovákia, Szerbia, Ukrajna, Szlovénia vagy Horvátország magyarlakta területeire irányuló tanulmányi kirándulásának támogatása.

Tanulmányi kirándulás tervezete

Iskolánk a Mindszenty József Római Katolikus Óvoda és Nyelvoktató Német Nemzetiségi Általános Iskola támogatást nyert az Emberi Erőforrások Minisztériuma megbízásából az Emberi Erőforrás Támogatáskezelőtől egy délvidéki tanulmányi kirándulás megszervezésére.

A tanulmányi kirándulás mottója:

Történelmünk tanúi Kárpátalján – Visszafelé a történelemben...

projekt száma: **HAT-17-01-2017-01132**

A támogató: **Emberi Erőforrás Támogatáskezelő**

A támogatás összege: **1 712 500 Ft vissza nem térítendő támogatás**

A kiránduláson résztvevők száma: **31 diák (7. és 8. évfolyam) + 4 pedagógus**

Mindszenty József Római Katolikus Óvoda és Nyelvoktató Német Nemzetiségi Általános Iskola 7.a és b osztályának programterve a Határtalanul pályázatra:

1. Határtalanul! előkészítő órák: **2018. március 20, 23; április 10.**

2. Tanulmányi kirándulás: **2018. június 3-7.**

3. Határtalanul! projektnapok: **2018. június 11-13.**

4. Vállalt bemutató óra: **2018. június 14.**

ELŐKÉSZÍTŐ SZAKASZ

Az előkészítő szakaszban mindenki választott egy kiselőadás témát. Kárpátalja földrajza, élővilága, történelme, látnivaló stb. témakörökből.

Márciustól osztályfőnöki órákon ezeket meghallgattuk, jegyzeteket készítettünk belőlük. Így volt némi előzetes ismeretünk az országról, ahová utaztunk.

TANULMÁNYI KIRÁNDULÁS

Történelmünk tanúi Kárpátalján – Visszafelé a történelemben...

Határtalanul! program 2018. június 3-7.

A Mindszenty József Római Katolikus Óvoda és Nyelvoktató Német Nemzetiségi Általános

Iskola 7. évfolyamának tanulmányi kirándulása Kárpátalján

Június 3. Vasárnap (1. nap)

Néhány szorgalmas diák hajnalban segédkezett az Úrnapi virágszőnyeg lerakásban. Az egész osztály indulás előtt részt vett a reggeli szentmisén. Negyed kilenckor indult a busz Kárpátaljára. Szerencsére hamar átjutottunk a határon. Hat fárasztó óra után megérkeztünk a Munkácsra a szállásunkra. A vacsora utáni programot (Munkácsi Magyarok Találkozója) sajnos elmosta az eső, úgyhogy a szálláson maradtunk és a magunk módján töltöttük el az időt. Este elindítottuk az egész táborra kiterjedő szokást, hogy minden nap végén tartunk egy közös beszélgetést, amelyeken az aktuális nap tapasztalatait, élményeit elevenítjük fel. Minden napot hálaadással zártunk.

Úrnap virágszőnyeg (Budaörs)

Szállásunk (Munkács)

Június 4. Hétfő (2. nap)

Reggel mindenki fáradtan kelt, de ez nem akadályozott meg senkit a reggeli tornában. ☺
Reggeli után azokat a kiselőadásokat hallgattuk meg, amelyeket az iskolában nem tudtunk meghallgatni. Aztán összeköltünk és már indultunk is. Az úti célunk nem volt más, mint a Munkácsi Görög Katolikus templom, ahol találkoztunk az idegenvezetőnkkel, Popovics Béla bácsival. Vele együtt utaztunk tovább **Tiszakeresztúrra** a testvériskolánkhöz.

Ott, közös műsorral együtt ünnepeltük meg a Nemzeti Összetartozás Emléknapját. A műsorainkban együtt emlékeztünk az 1920-as Trianoni eseményekről. Az ünnepség után az igazgató úr átadta a testvériskolánknak szánt adományt, amely az iskolánk tanulói közösségének papírgyűjtése során megnyert pénzeszeget volt. Az adományunkat a testvériskolánk igazgató asszonya vette át.

<http://www.karpatalja.ma/karpatalja/kultura/egymasbol-olyan-nemzedeket-nevelunk-a-nemzeti-osszetartozas-napjat-unnepeltek-tiszakereszturban/>

Az ünnepség után átsétáltunk a testvériskolánkba, ahol megvendégelték bennünket süteményekkel és üdítő itallal.

Mi pedig odaadtuk az igazgatónőnek a szeretetsomagot, amelyben főként tartós élelmiszert adományoztunk a testvériskolánk közösségének.

A továbbiakban **Tiszaújlakon** megkoszorúztuk a Rákóczi szabadságharc emlékére készült emlékművet, ahol még a Himnuszt is elénekeltük.

A nagyszőlősi Perényi kastélyt is megkoszorúztuk és ott a Szózatot énekeltük el. **Nagyszőlős** a trianoni békeszerződésig és 1939–1944 között Ugocsa vármegye székhelye volt.

Ezen a napon az utolsó úti célunk **Huszt** vára volt. Buszon Béla bácsi érdekes információkat osztott meg velünk. Miután megérkeztünk Husztra, meghódítottuk annak várát, valamint annak falai közt elszavaltuk Kölcsey Ferenc Huszt című versét.

Huszt várát 1090-ben Szent László építtette a kunok ellen. A település 1329-ben kiváltságokat kapott.

1458-ban ide záratta Mátyás a lázadó Szilágyi Mihályt. 1526-ban Erdély része lett. 1546-ban Ferdinánd serege foglalta el.

Huszt várában hunyt el 1667. május 13-án gr. Rhédey Ferenc erdélyi fejedelem, Máramaros vármegye főispánja. A kurucok előtt a vár 1703. augusztus 17-én kapitulált, akik itt kiáltották ki Erdély függetlenségét. 1711-ben az osztrákok vették be, utolsóként a magyar várak közül. A megrongálódott várát 1766. július 3-án villám sújtotta és leégett, majd 1798-ban egy újabb vihar a tornyát is ledöntötte, azóta rom.

A trianoni békeszerződésig Máramaros vármegye Huszti járásának székhelye volt.

A csehszlovákiai autonóm Kárpátalja székhelye lett 1938-ban, miután a korábbi székhely Ungvár az első bécsi döntéssel magyar közigazgatásba került.

1939 március 14-én, Csehszlovákia szétesése után itt jelentette be államfőként Avgusztin Volosin Kárpátalja függetlenségét. Az új állam fővárosa Huszt lett, ám a város másnap magyar megszállás alá került, vezetői zömmel Romániába menekültek. Huszt ezt követően 1944-ig ismét Magyarország része, 1944. október 24-én foglalták el a szovjet csapatok.

A nap végén a busz hazafelé vette az irányt. Este a vacsora és a szokásos megbeszélés és hálaadás között számháborúztunk, röplabdáztunk, azután mindenki nyugovóra tért.

Rákóczi emlékmű koszorúzása (Tiszaújlak)

Testvériskolánk épülete (Tiszakeresztúr)

Június 5. Kedd (3. nap)

A napot **Munkácson** töltöttük. A reggeli után elindultunk a munkácsi várba. Eredetileg úgy volt, hogy gyalog megyünk aznap mindenhova, de végül Popovics Pali bácsi segítségével kocsival és busszal jutottunk el.

Munkács történelme Zrínyi Ilona és Rákóczi Ferenc szemüvegén keresztül

Az első állomás **Munkács vára** volt. A várban Pali bácsi idegenvezetést tartott, rengeteg érdekességet megtudtunk a várról, a történetéről, és sok más dologról. A várlátogatás után ebédelni mentünk, majd elsétáltunk Munkács magyar iskolájába, a **II. Rákóczi Ferenc Középiskolába**.

Munkács nagy léptekben és sportosan

Az iskolában már nem volt tanítás, így diáktársainkkal sajnos nem találkoztunk. Az iskola kertjében fociztunk, beszélgettünk, játszottunk.

Délután Pali bácsi **városismereti játékot** szervezett számunkra. Négy-öt fős csapatokba szerveztek minket. Minden csapat kapott egy kérdőívet és egy térképet. A térkép segítségével kellett különböző információkat beszerezni Munkáccsal kapcsolatban. Például: Hány ülőhelyes a Munkácsi Színház? Megtekintettük a Rákóczi kastélyt, a Munkácsi Görög Katolikus Templomot. Másfél óra állt rendelkezésünkre, hogy a kérdőíven található összes kérdést megválaszoljuk. Jutalmul meghívtak mindenkit egy fagyira. ☺

Külön köszönet a sofőröknek és Pali bácsinak, hogy nem kellett egész nap sétálnunk. Éhesen hazaérve jól esett a finom vacsora. Vacsora után mindenki beszállt a számháborúba. Az esti megbeszélés és hálaadás után a fáradtságtól mindenki szinte azonnal elaludt.

Csoportkép a Munkácsi vár bejáratánál

Csoportkép Munkács belvárosában

Június 6. Szerda (4. nap)

Reggel mindenki fáradtan érkezett reggelizni. A reggeli tornához való lelkesedésünket elhagytuk valahol. ☺ Reggeli után mindenki összepakolta a kis hátizsákját és már indultunk is a Vereckei hágóhoz.

Vissza a honfoglaláshoz!

Útközben megálltunk, és megnéztünk egy, az **Árpád-vonalhoz** tartozott régi védelmi bunker maradványait. A hágóhoz az út hosszú és kacskaringózós volt. Az út fáradalmi teljesen megérték, az a kilátás egyszerűen fantasztikus volt.

A **Vereckei emlékmű** megkoszorúzása és a Himnusz eléneklése után elfogyasztottuk az ebédünket. Ebéd után István bácsi geológiai előadást tartott nekünk. Mindenki hozott a hegységet alkotó andezit kőzetből egy darabot.

Következő állomásunk a Latorca folyó völgye (**Vereckei-szoros**) volt, ahol kőzeteket gyűjtöttünk a folyómedréről, és a köveken ugráltunk (sokan be is borultak a vízbe ☺).

Egy rövid kis szárítkozás után tovább utaztunk. Megtekintettük az Árpád-vonal egyik épen maradt bunkerjéhez. Kísérőnk, Misi bácsi a föld alatt körbe vezetett minket a szűk folyósokon. Sok érdekes információt osztott meg velünk.

Ezek után elindultunk a borvízforráshoz, **Poljanára**. Hát, nem mindenkinek ízlett a víz. A nap utolsó állomása a **Szolyvai** „Málenkij robot” emlékhely volt. Ott is koszorúztunk, énekeltünk, így emlékeztünk a több száz kárpátaljai elhurcolt magyar áldozatra.

A nap végén hamar visszaértünk a szállásra. Meleg vacsorával vártak minket és desszertként még fagyit is kaptunk hozzá. Este még részt vettünk egy kötelező kinti játékon. Az esti beszélgetés kicsit hosszabbra sikeredett, végül mindenki visszament szobájába és hamar elaludtunk.

Csoportkép Vereckei-hágónál

Közetek keresése a Latorca medrében

Június 7. csütörtök (5 nap)

Vissza a jelenhez

Utolsó nap a hazaindulás napja volt. A bőséges reggeli után mindenki összepakolt. A szobáink ellenőrzése után irány a busz. A kijelentkezés után elindultunk ahhoz a helyhez, ahonnan körbe nézve a Feszty Árpád által készített körkép kontúrja látható a valóságban. Fantasztikus volt felismerni a körképen ábrázolt tájat a valóságban. Ezt a helyet egyébként Popovics Béla bácsi, kísérőnk, helytörténész fedezte fel

Vissza érve a buszunkhoz ténylegesen hazafelé vettük az irányt. Hogy ne éhezünk az úton betértünk az egyik boltba, ahol mindenki vásárolhatott magának. Ezt követően megebédeltünk aztán irány a határ. A határig viszonylag gyorsan haladtunk, ám a határnál hosszú órákat kellett várakozni. Ez sem szegte kedvünket, így kártyáztunk, beszélgettünk, néhányan pedig aludtak.

Hazáig már nem volt megállás, hogy időben hazaérjünk. Újabb 4 óra után érkeztünk haza, ahol már a szüleink izgatottan vártak minket, mi pedig tele élményekkel, szálltunk le a buszról. Lassan mindenkiért jöttek és indultak haza.

Ez egy felejthetetlen élmény volt mind a diákok, mind a tanárok számára.

„Feszty körkép a valóságban”

Kis csapatunk a buszunkkal

Szeretnénk köszönetet mondani Szentváry-Lukács Erika tanárnőnek, aki megálmodta és elkészítette a Határtalanul pályázatot, melynek keretében elutazhattunk Kárpátaljára.

Köszönet Popovics Pali bácsinak, Popovics Béla bácsinak és Szemák Misi bácsinak, akik végig segítettek nekünk, sok-sok érdekességet megtudtunk tőlük, és segítségükkel megismertük Munkácsot és annak környékét.

Köszönet tanárainknak, akik kísérték, törődtek velünk ebben a 5 napban.

És nem utolsó sorban köszönet Berci bácsinak a buszvezetőnknek, aki biztonságosan fuvarozott minket mindenhova.

ÉRTÉKELŐ SZAKASZ

Az utazás után **projektnapok** keretében (június 11-13.) feldolgoztuk élményeinket.

A projektnapok keretében kötetlen beszélgetés formájában mindenki elmondhatta legkedvesebb emlékét. Beszélgettünk arról, hogy ki milyennek ismerte meg a kárpátaljai vidéket, az ott élő embereket. Ezt követően közösen megtekintettük a rengeteg fényképet, amelyek ebben a pár napban készültek. A képek révén újra átéltük a Kárpátalján eltöltött három nap élményeit, felelevenedtek az emlékek. Az utolsó napon vetélkedőt szerveztek nekünk tanáraink: volt benne totó, kvíz, activity, képkvíz is, amelyben a kép részletek alapján kellett felismerni, hogy mit láthatunk, hol jártunk.

A projekt napokon sok bemutató anyagot is készítettünk: készültek plakátok, PPT, videofilm, beszámoló, képeslapok.

BEMUTATÓ ÓRA

A vállalt **bemutató előadást** június 14-én tartottuk meg a hatodik évfolyamos társainknak. Az élményeinkről készített prezentációnkat szóban is kiegészítettünk. A társaink nagy érdeklődéssel figyelték előadásunkat. Abban a tudatban hallgattak bennünket, hogy ők már tudják, a következő tavasszal remélhetőleg ők Erdély csodálatos helyeit fogják bejárni.